

Bài Học 2

* 3 Tháng 10 – 9 Tháng 10

Cơn Khủng Hoảng

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Các Quan Xét 2:1-15; 1 Các Vua 12:26-31; 2 Sử ký 33:9; Giê-rê-mi 2:1-28; Giê-rê-mi 5:2, 3.

Câu Gốc: “Y-sơ-ra-ên vốn là dân biệt riêng ra thánh cho Đức Giê-hô-va; vốn là trái đầu mùa của hoa lợi Ngài. Phàm những kẻ nuốt dân ấy sẽ có tội; tai vạ sẽ lâm trên họ, Đức Giê-hô-va phán vậy” (Giê-rê-mi 2:3).

Nếu chúng ta có thể chọn một chữ để mô tả tình trạng của nhân loại từ lúc bắt đầu phạm tội cho tới ngày hôm nay, chữ đó phải là chữ “khủng hoảng.” Mức độ bi đát sâu xa của tình trạng nhân loại chỉ có thể đo lường được bằng các nỗ lực phi thường nhằm giúp chúng ta thoát khỏi tình trạng khủng hoảng đó. Nỗ lực ấy là sự chết của Đức Chúa Giê-su trên cây thập tự.

Xuyên qua Kinh Thánh, bối cảnh của nhiều câu chuyện là cơn khủng hoảng này, hoặc cơn khủng hoảng nọ. Bối cảnh câu chuyện hành đạo của tiên tri Giê-rê-mi cũng giống như vậy.

Dân sự Đức Chúa Trời gặp nhiều thử thách bên trong lẫn bên ngoài. Nhiều mối đe dọa nghiêm trọng đã xuất hiện từ các nước láng giềng, nhưng mối đe dọa khủng hoảng ghê gớm nhất lại bắt nguồn từ ngay trong nội bộ. “Nội bộ” đây không chỉ bao gồm giới lãnh đạo tàn ác và hàng giáo phẩm thối nát, nhưng cũng gồm cả những tâm hồn đã bị tội lỗi hủy hoại, đến nỗi đã trở thành chai đá vì vô số những lần tái phạm. Lương tâm chai lì làm nhiều người Y-sơ-ra-ên bịt tai, che mắt trước các cảnh báo của Đức Chúa Trời. Các khuyến cáo ấy lẽ ra có thể cứu họ thoát khỏi các thảm họa sắp đến.

Tội lỗi tự bản chất đã vô cùng đốn mạt. Nhưng khi người ta không chịu tránh né hay khước từ nó, thì tình huống của họ sẽ trở nên một cuộc khủng hoảng khó bề cứu chữa.

Sơ Lược Lịch Sử

Cuộc khủng hoảng của dân Y-sơ-ra-ên có nguyên nhân nào và nó đã xuất hiện ra sao? (Các Quan Xét 2:1-15)

Câu 11 nói, “Bấy giờ dân Y-sơ-ra-ên làm ác trước mặt Đức Giê-hô-va.” Bởi tội họ phạm, dân Y-sơ-ra-ên gặp hết khủng hoảng này tới khủng hoảng khác. Nhưng ngay cả trong tình trạng như vậy, Đức Chúa Trời vẫn còn hy vọng nơi dân tộc được chọn của Ngài. Ngài đã sai các quan xét đến để giải cứu họ (Các Quan Xét 2:16).

Sau giai đoạn các quan xét, Quốc Gia Do Thái bước vào một kỷ nguyên sung mãn hòa bình và thịnh vượng, trong “nền Quân Chủ Nhất Thống,” dưới sự trị vì của các Vua Sau-lơ, Đa-vít, và Sa-lô-môn. Giai đoạn đó kéo dài khoảng một trăm năm.

Nhưng “ngày vui” chóng qua! Sau khi Vua Sa-lô-môn băng hà (khoảng năm 931 Trước Công Nguyên), Quốc Gia Do Thái bị chia làm hai vương quốc, Y-sơ-ra-ên ở phía bắc và Giu-đa ở phía nam. Từ đó, Do Thái, một quốc gia được Đức Chúa Trời lựa chọn, không bao giờ có lại thời hoàng kim thuở xưa. Người Do Thái vi phạm tất cả mọi giới luật Đức Chúa Trời cảnh cáo họ đừng làm, và vì vậy, phải gánh chịu biết bao hậu quả đau buồn.

Hãy suy tư về những nan đề mà thế hệ đi sau chúng ta sẽ phải đương đầu, nếu như họ không thừa hưởng được các di sản niềm tin và giá trị đạo đức quý báu từ những người đi trước. Hội thánh cần đối phó với nan đề này cách nào? Chúng ta phải tìm cách nào để có thể truyền giao lại cho con cháu các giá trị và chuẩn mực mà chúng ta đề cao?

Lưỡng Quốc

Sách 1 Các Vua 12:26-31 dạy thế nào về nguy cơ sự phán đoán của chúng ta có thể bị sai lầm do nơi sức chi phối của hoàn cảnh?

Việc vua Giê-rô-bô-am khởi xướng dân Y-sơ-ra-ên thờ lạy thần tượng đã dẫn đưa đất nước bước vào con đường đen tối. “Sự sa ngã bắt đầu trong thời vua Giê-rô-bô-am càng lúc càng trở nên tồi tệ, cuối cùng đã đẩy vương quốc Phương Bắc đến hồi cáo chung.”—Phỏng trích trang 107 sách Các Tiên tri và Các Vua của bà Ellen G. White. Sanh-ma-na-sách là vua A-si-ri đã kết liễu Y-sơ-ra-ên hay vương quốc Phương Bắc, và bắt dân Y-sơ-ra-ên đi làm phu tù khắp nơi trong đế quốc A-si-ri (2 Các Vua 17:1-7). Vận nước đã đến lúc không còn cứu vãn được! Trong một thời gian dài, nước Y-sơ-ra-ên đã bị xóa tên khỏi bản đồ thế giới.

Sách 2 Sử ký 33:9, 10, 21-23 và sách 2 Các Vua 24:8, 9, 18, 19 nói gì về cách trị vì của một số các vua nước Giu-đa?

Trong khi đó tại nước Giu-đa hay vương quốc Phương Nam, mặc dầu đã bị nhiều vua xấu cai trị, Đức Chúa Trời vẫn còn tràn trề hy vọng nơi con dân Ngài, và sẵn sàng cho họ thêm thời giờ và cơ hội để ăn năn. Ngài muốn cứu họ khỏi cái kết cuộc đầy thảm khốc, là cái chung cuộc do chính tội lỗi họ gây ra.

Rất khó cho chúng ta có thể vượt lên trên nền văn hóa và môi trường cương tỏa, để tự xét mình một cách khách quan, hoàn toàn không để bị tình cảm chi phối. Ước ao đó chỉ là ảo ảnh. Thế thì tại sao chúng ta cứ so sánh mình với chuẩn mực quá lý tưởng của Thánh kinh? Còn có chuẩn mực nào khác cho chúng ta hay không?

Thứ Ba * 6 Tháng 10

Hai Điều Ác

Xin đọc trong sách Giê-rê-mi 2:1-28 và trả lời các câu hỏi sau đây:

Đức Chúa Trời đã hứa gì với dân tộc thánh của Ngài trong lúc họ vẫn còn trung tín? (Xin đọc câu 2, 3.)

Xin liệt kê một số các hành vi tội lỗi của các thầy tế lễ, mục sư và tiên tri? (Xin đọc câu 8.)

Con cái Đức Chúa Trời bị lừa gạt trắng trợn về hiện trạng đạo đức thật sự của họ bằng những quỷ kế nào? (Xin đọc câu 23, 24.)

Lời Đức Chúa Trời trong sách Giê-rê-mi 2:13 rất đáng chú ý. Theo đó, dân Y-sơ-ra-ên đã phạm hai lỗi lầm lớn. Thứ nhất, họ liả bỏ Ngài, là Nguồn nước sống bất tận. Do đó, thứ hai, họ đã phải tự đào hồ chứa nước cho mình, nhưng tiếc thay, đó chỉ là những cái hồ rạn nứt. Khi bỏ Chúa, họ không những chỉ mất Ngài, mà còn mất tất cả mọi thứ trong đời.

Trong sách Giê-rê-mi 2:5, Đức Chúa Trời quả trách dân sự chạy theo sự “hư không,” và vì vậy đã trở nên “hư không.” Trong tiếng Do thái, cả danh từ lẫn tính từ “hư không” đều có cùng một chữ gốc, thường được dịch là “phù hoa, hư ảo.” Nó cũng có nghĩa là “hơi nước” hay “hơi thở.” Chúng ta nên suy gẫm tại sao hành động theo đuổi sự hư không sẽ làm chúng ta trở thành “hư không”.

Thứ Tư * 7 Tháng 10

Sự Hăm Dọa Từ Ba-by-lôn

Xin đọc sách Giê-rê-mi 27:6. Chúng ta nên hiểu câu Kinh Thánh này như thế nào?

Trong những năm đầu lúc tiên tri Giê-rê-mi mới hành đạo, vương quốc Giu-đa nhỏ bé đã bị nằm kẹt trong quĩ đạo của các cuộc đụng độ quân sự ác liệt giữa ba nước Ba-by-lôn, Ai Cập và A-si-ri. Khi đế quốc A-si-ri bị suy yếu vào khoảng cuối thế kỷ thứ Bảy trước công nguyên, Ai Cập đã cố gắng khôi phục uy quyền kiểm soát toàn vùng. Nhưng tại trận Cạt-kê-mít năm 605 T.C., Ba-by-lôn đã đánh bại quân đội Ai Cập và trở nên bá chủ hoàn cầu.

Ba-by-lôn bắt Giu-đa làm một nước chư hầu. Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, chỉ được phép tiếp tục trị vì nếu thề nguyện trung thành tuyệt đối với hoàng đế Ba-by-lôn. Nhưng dân chúng phản đối hình thức lệ thuộc khiếm nhã ấy, nên muốn đứng lên chiến đấu để tự giải phóng khỏi ách thống trị của quân xâm lăng. Tuy nhiên, đó không phải là chương trình mà Đức Chúa Trời hoạch định cho họ. Thay vào đó, Ngài muốn dùng Ba-by-lôn như là một công cụ để hành phạt dân Giu-đa cho tội bất tuân.

Tiên tri Giê-rê-mi có sứ điệp nào cho dân Giu-đa? (Giê-rê-mi 25:8-12).

Khi nào là lần chót bạn tin một điều nào đó chỉ vì bạn thầm mong nó là sự thật, mặc dầu bạn biết điều ấy hoàn toàn phản với sự thật? Từ kinh nghiệm vừa kể, bạn đã học được bài học nào để đừng tái phạm?

Thề Dối

Tình trạng Giê-ru-sa-lem đã trở nên tội tệt đến cỡ nào? (Xin đọc Giê-rê-mi 5:2, 2 và Lê-vi Ký 19:12.)

Các câu Kinh Thánh ở đây diễn tả một tình trạng được đề cập nhiều lần trong sách Giê-rê-mi. Đó là, dân xã hội đang chìm đắm trong tội ác, nhiều người vẫn tưởng mình rất trung tín với Chúa! Họ tiếp tục tuyên xưng danh Ngài, nhưng thật ra, bản chất của các tuyên xưng ấy chỉ là “giả dối”, thay vì “thật thà, ngay thẳng, và công bình” (Giê-rê-mi 4:2).

Dân Y-sơ-ra-ên đã bị lừa gạt nặng, và tính cách trầm trọng của sự lừa gạt đó có thể hiểu được qua sách Giê-rê-mi 7:4. Dân Y-sơ-ra-ên lúc nào cũng cung kính tụng niệm câu nói sau đây để tự lừa dối và an ủi mình: “Đây là đền thờ của Chúa, đền thờ của Chúa, đền thờ của Chúa.” Họ hành xử như thể đền thờ là điều kiện duy nhất để mọi việc được êm thấm. Thật là một thảm kịch oái oăm khi người ta đang ngụp lặn trong khủng hoảng rác rưởi mà không hề hay biết.

Được diễm phúc tiếp nhận giáo lý Cơ Đốc Phục Lâm diệu kỳ, chúng ta cần làm gì để đừng bị lôi cuốn vào chủ trương lầm lạc cho rằng giáo phái đặc biệt của chúng ta tự nó có đủ quyền phép để cứu vớt chúng ta?

Thứ Sáu * 9 Tháng 10

Nghiên Cứu Bổ Túc:

Có nhiều dị biệt rất quan trọng giữa đường lối loài người và đường lối Đức Chúa Trời. Trong thời hiện đại, nhiều người chống lại quan niệm tuân lệnh người khác, hay quan niệm để cho người khác chỉ giáo mình về cách phân biệt phải trái. Người ta muốn làm theo ý mình. Nhưng khổ nỗi, cái gì có vẻ đúng dưới mắt loài người thường sai lầm dưới mắt Đức Chúa Trời. Vì vậy chúng ta phải đặt Lời Chúa lên trên hết, ngay cả trên lương tâm bất toàn của chúng ta. Chúng ta cần học biết điều nào là điều phải, dựa theo quan điểm của Đức Chúa Trời, chứ không theo quan điểm của mình.

Đề Tài Thảo Luận:

Bạn có thể trưng dẫn một vài trường hợp trong đó những người có tâm hồn cao cả tốt đẹp lại làm những điều xấu xa đe hèn hay không? Phải chăng trong lúc đó, họ cho rằng điều họ làm là đúng. Nhiều xã hội ngày nay đã phải rùng mình khi nhìn lại các hành động kinh khủng mà họ đã cố võ trong quá khứ. Qua nhận xét này, chúng ta học được bài học nào? Tại sao chúng ta phải tuyệt đối vâng theo sự dạy dỗ của Kinh Thánh, và cẩn thận trong sự suy diễn lời Chúa? Đôi khi người ta dùng một số câu Kinh Thánh chọn lọc để biện hộ cho những hành động đáng phỉ nhổ của mình. Điều này cho thấy thế nào về tầm quan trọng của Mười Điều Răn trong nhiệm vụ làm nền tảng cho niềm tin của chúng ta?